

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1107/2025
02.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Гавриловића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Гавриловића, адвоката Николе Рашића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 11/24 од 07.10.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1183/24 од 15.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Гавриловића, адвоката Николе Рашића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 11/24 од 07.10.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1183/24 од 15.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 11/24 од 07.10.2024. године окривљени Драган Гавриловић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.01.2023. године до 27.11.2023. године. Окривљеном Драгану Гавриловићу је, на основу члана 78, 79. и члана 246. став 8. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојних дроге амфетамин и канабис нето маса наведених у изреци пресуде. Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износима наведеним у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1183/24 од 15.05.2025. године делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљеног Драгана Гавриловића, адвоката Жарка Јекнића и адвоката Николе Рашића, преиначена је пресуда Вишег суда у Смедереву К 11/24 од 07.10.2024. године, тако што је Апелациони суд у Београду изостављајући део чињеничног описа из изреке првостепене пресуде у складу са

утврђеним чињеничним стањем, окривљеног Драгана Гавриловића огласио кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.01.2023. године до 27.11.2023. године. Окривљеном Драгану Гавриловићу је, на основу члана 87. КЗ и члана 246. став 8. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојних дроге амфетамин и канабис нето маса наведених у изреци пресуде и исти је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износима ближе наведеним у изреци пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Драгана Гавриловића, адвокат Никола Рашић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Гавриловића, адвоката Николе Рашића, доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Драгана Гавриловића, адвокат Никола Рашић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на потврди о привремено одузетим предметима од окривљеног АА од 13.01.2023. године која је, према наводима захтева, незаконита јер у потврди није констатовано да је окривљени АА у мобилном телефону који му је привремено одузет, поред претплатничке картице 065/... имао и претплатничку картицу 065/... .

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 286. став 1. и 2. ЗКП, којом су одређена овлашћења полиције у предистражном поступку, прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, односно да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ.

Одредбом члана 147. став 1. ЗКП прописано је да ће предмете који се по Кривичном закону морају одузети или који могу послужити као доказ у кривичном поступку, орган поступка привремено одузети и обезбедити њихово чување, а одредбом члана 150. став 1. ЗКП прописано је да се лицу од кога су предмети одузети, издаје потврда у којој ће се они описати, навести где су пронађени, подаци о лицу од ког се предмети одузимају, као и својство и потпис лица које радњу спроводи.

Из списка предмета произилази да су овлашћена службена лица ПУ у Смедереву дана 13.01.2023. године, у складу са својим овлашћењима, приликом предузимања потребних мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП, од окривљеног АА одузели мобилни телефон марке „Samsung A30” са претплатничком картицом 065/... и два IMEI броја ближе наведена у потврди о привремено одузетим предметима која је сачињена на основу члана 147. ЗКП и потписана од стране окривљеног АА и овлашћеног службеног лица.

Привремено одузимање предмета, у конкретном случају, извршено је у складу са одредбама члана 147 став 1. ЗКП и 150. став 1. ЗКП којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ове доказне радње, па је по оцени овог суда, потврда о привремено одузетим предметима ПУ у Смедереву од окривљеног АА 13.01.2023. године, законит доказ на ком се пресуда, у смислу одредаба Законика о кривичном поступку, може заснивати. При томе, недостатак описа броја друге претплатничке картице окривљеног АА у потврди о привремено одузетим предметима, о чему се окривљени АА изјаснио у свом исказу, није од утицаја на законитост овог доказа, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Гавриловића, адвоката Николе Рашића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Истичући битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног Драгана Гавриловића, адвокат Никола Рашић, као незаконите доказе на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати наводи и транскрипте телефонске комуникације остварене између окривљених Драгана Гавриловића, АА и ББ међутим, у захтеву не означава нити образлаже о којим транскриптима је конкретно реч, па Врховни суд захтев у овом делу није разматрао, налазећи да нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП.

Врховни суд није разматрао ни битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, због које бранилац окривљеног Драгана Гавриловића, адвокат Никола Рашић, такође подноси захтев за заштиту законитости, обзиром да наведена повреда закона не представља законски разлог из члана 485. став 4. ЗКП, због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић